

GERÇEK BİR DEMOKRATİKLEŞME 12 EYLÜL'LE HESAPLAŞMAKTAN GEÇER

1 Eylül Dünya Barış Günü ve 12 Eylül bu yıl “Demokratik açılım” diye adlandırılan düzenlemelerin damga vurduğu bir iklimde gelmiştir.

Her fırsatta ABD ve İsrail ile ortak askeri tatbikatlar düzenleyen Türkiye'nin dış politikası ne yazık ki yarım yüz-yılı aşkın bir süreden beri ABD dış politikasına bağımlıdır ve bugünkü “çözüm” tartışmaları ABD'nin Orta Doğu politikaları eksenli olarak gündeme gelmiştir.

Diğer yandan görülmelidir ki Türkiye, 25 yıldır 60 bin civarında ölüm, binlerce yaralı ve sakat ile birlikte sayısız insani, etnik, sosyal drama maruz kalmış ve 400 milyar doları aşan bir ekonomik kayba uğramıştır. Bu süre boyunca Türkiye, iç politikada arzulanan toplumsal barışa karşı yıllarca “savaş” naralarının atıldığı, provokasyonlar ve teröre dayalı bir yaşamı sürdürmüş, Kürt sorunu bu girdapta şekillendirilmeye çalışılmıştır. Toplumun etnik milliyetçilik temelinde kamplaştırılmasına yukarıdan olanak tanınması, bir arada ve kardeşçe yaşamı savunan, terörü ve provokasyonları lanetleyen, silahların bırakılmasını isteyen demokratik yaklaşımların önü tıkanmış ancak her şeye karşın barış ve demokratikleşme umudu hiç zayıflatılmamıştır. Bugünkü “çözüm” tartışmalarının bir ağırlık noktası da bu yönde yürütülen emek ve demokrasi mücadelesidir.

Kürt sorununa “çözüm” tartışmalarının yapıldığı günümüzde, Odamızın düzenlediği GAP ve Sanayi Kongreleri'nde yapılan son derece somut saptamalar oldukça önem taşımaktadır.

Barış sürecini engellemeye çalışan güçlerin bugün 12 Eylül karanlığıyla hesaplaşamayacağı açıktır. 12 Eylül gerçekte 29 yıla yayılmış bir dönemdir. 1983 sonrasında oluşturulan ve 12 Eylül'den bağımsızlaşamayan hükümetler ile bugünkü iktidar tarihsel bir süreklilik içinde gücünü ve varlık gerekçesini 12 Eylül'den almakta, 1980'de ilk

adımı atılan liberalizasyon çizgisinin savunuculuğunu yapmaktadır. 12 Eylül'ün ve Kenan Evren'in 29 yıl geçmesine karşın hâlâ yargılanamaması ve Anayasal koruma altında olması bu nedenledir.

12 Eylül'ü savunmak neoliberalizmi, Amerikancılığı ve darbeciliği savunmak anlamına gelmekte; ona karşı çıkmak ise eşitlikçi, özgürlükçü, demokratik ve barış içinde bir toplumu savunmak ile anlanmaktadır.

Türkiye'nin bugün yaşadığı eşitsizliklerin, yoksulluğun, dışa bağımlılığın, sanayinin tahrip olmasının ve Güneydoğu'daki çatışmaların önemli bir nedeni, 12 Eylül düzeniyle gerçek bir hesaplaşmanın yaşanmamış olmasıdır. Darbeden sonra gerçekleştirilen idamlar, “gözetiminde kaybedilen”, işkence gören, öldürülen toplumcu, ilerici, aydın, demokrat insanlar ve hak kayıplarına uğrayan geniş kitleler nezdinde 12 Eylül ve Anayasası ile gerçek bir hesaplaşma gerekmektedir. Bu nedenle öncelikle Anayasanın geçici 15. maddesi kaldırılmalı, darbe tezgâhlayanların, ölümler ve işkencelerin sorumlularının yargı karşısına çıkması sağlanmalıdır.

Türkiye tarihinde artık darbelerin yerinin olmadığını kanıtlanmanın ve gerçek bir demokratikleşme yolunda atılacak adımların en önemlisi, 12 Eylül darbesini yargılamaktan ve emekten, halktan yana eşitlikçi, özgürlükçü bir anayasaya sahip olmaktan geçmektedir.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası, Türkiye'nin geleceğini karartan 12 Eylül 1980'i unutmamakta, katledilen insanlarımızın anılarına sahip çıkmakta; Türkiye'nin toplumcu, kalkınmacı, bağımsız bir çizgide sanayileşerek ilerlemesini ve halkımızın ülke kaynakları üzerinde tek hak sahibi olmasını savunmaktadır.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu